

ת"פ (ראשון לציון) 30633-07-23 - מדינת ישראל נ' רמזי בשאראת (עציר)

ת"פ (ראשון-לציון) 30633-07-23 - מדינת ישראל נ' רמזי בשאראת שלום ראשון-לציון
ת"פ (ראשון-לציון) 30633-07-23
מדינת ישראל

נגד

רמזי בשאראת (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[16.07.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוח

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות כדלקמן: כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל"); גניבת רכב בצוותא, לפי סעיף 413ב + סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970; נהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין וחבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

לפי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היה הנאשם תושב האזור, אשר לא החזיק באישור כניסה או שהייה בישראל כחוק. במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה אריק זמייטיס (להלן: "המתלונן"), בעליו של רכב מסוג טויוטה ראב-4 (להלן: "הרכב"), וביום 7.7.2023 חנה המתלונן את רכבו ברחוב בראשון לציון. ביום 9.7.2023 בשעה 05:25 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשם ואחר שזהותו אינה ידועה (להלן: "האחר") למקום חניית הרכב, נכנסו אליו, פירקו את הפלסטיקה באזור כפתורי ההתנעה, פירקו את תא הכפפות והניעו את הרכב. בהמשך למתואר, נכנס הנאשם למושב הנהג ברכב והחל בנסיעה מהמקום.

בנסיבות המתוארות, בשעה 05:30, נהג הנאשם ברכב של המתלונן בצומת בית דגן לכיוון כביש 44 למערב. בהמשך, בשעה 05:32, המשיך הנאשם בנסיעה בצומת בית דגן, עד שהבחין בניידת משטרה במקום, אז האיץ הנאשם את מהירות נסיעתו, הניידת זזה ממקומה, הנאשם המשיך בנסיעה מהירה, ביצע פניית פרסה והמשיך בנסיעה לכיוון צומת בית דגן. בהמשך למתואר, נהג הנאשם במהירות לכיוון משמר השבעה, עד שהתנגש בעוצמה במעקה בטיחות ובעמוד תאורה. כתוצאה מהתאונה, התהפך הרכב על צידו, נגרמו לנאשם חבלות בראשו, הוא פונה באמצעות אמבולנס לבית החולים וקיבל טיפול רפואי. במעשיו המתוארים גרם הנאשם נזק לרכב בדמות חלונות ושמשות מנופצים, פגיעה משמעותית בחזית הרכב, פגיעות פח בהיקף הרכב וכריות האוויר ברכב נפתחו.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה, עו"ד רעות זוסמן מלול, טענה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של שמירה על ביטחון הציבור ורכושו, שמירה על שלומם של המשתמשים בדרך וביטחונם האישי וכן ריבונות המדינה לקבוע את הנכנסים בשעריה.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם ניצל את כניסתו הבלתי חוקית, הגיע באישון לילה, בצוותא עם אחר, למקום חניית רכב המתלונן, והכל כדי לבצע עבירות רכוש מתוך מניע כלכלי, פגע ברכוש המתלונן ואף סיכן את ביטחון הציבור, כאשר הסיכון הכרוך בהתנהלות כמו זו של הנאשם אף התממש בפועל. המאשימה הוסיפה וטענה כי למרות שהאירוע אירע טרם פרוץ מלחמת 'חרבות ברזל', עצם כניסת הנאשם שלא כדין לישראל מגדילה את הפוטנציאל לסיכון ביטחוני.

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בעבירות קלות לביצוע אך קשות לאכיפה, ולכן תכלית הענישה בעבירות אלו היא הרתעה. ב"כ המאשימה הפנתה למספר גזרי דין שניתנו בעניין עבירות דומות, וטענה כי הנסיבות החמורות בתיק זה מצדיקות קביעת מתחם עונשי ברף גבוה, הנע החל מ- 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם בן 32, וכבר הספיק לצבור לחובתו עשר הרשעות קודמות, בגין נדון לכ-100 חודשי מאסר בפועל במצטבר, ובנוסף, לחובתו שלוש הרשעות תעבורתיות.

לטענת ב"כ המאשימה, מעיון ברישום הפלילי של הנאשם (טל/1) ניתן ללמוד על המסוכנות הנובעת ממנו, כשהוא נכנס פעם אחר פעם לשטחי ישראל, ללא אישור שהייה כדין וללא מורא, כדי לבצע עבירות ולפגוע ברכוש ובביטחון אזרחי המדינה, והענישה המוטלת עליו אינה מרתיעה אותו.

ב"כ המאשימה טענה כי אין לראות בנאשם כמי שחסך זמן שיפוטי ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה, מאחר שהוא ניהל את הליך ההוכחות כמעט עד תומו, והודה במיוחס לו רק בשלב פרשת ההגנה. ב"כ המאשימה עתרה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של מתחם הענישה, להשית עליו 32 חודשי מאסר בפועל בגין העבירות בתיק הזה וכן להפעיל את שני המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו במצטבר לעונש זה, לצד הטלת ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי משמעותי, קנס, פיצוי למתלונן וכן פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ב"כ הנאשם, עו"ד נאשף דרוויש, טען כי אף שהתנהלו הוכחות, הנאשם חזר בו מכפירתו והודה בכתב אישום מתוקן ממנו נמחקה עבירה של פריצה לרכב בצוותא, וכן נמחקה העובדה כי האיץ את מהירות נסיעתו לכיוון נידת המשטרה. עוד הפנה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם נסע ברכב מרחק קצר וכי התאונה לא גרמה לפגיעה באנשים אחרים אלא הייתה זו תאונה עצמית בה נפגע הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה ההולם מתחיל ב-12 חודשי מאסר ועד 26 חודשי מאסר, וכן טען כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של השליש האמצעי של מתחם הענישה.

ב"כ הנאשם התנגד להגשת גזר הדין שניתן נגד הנאשם על ידי בית המשפט הצבאי במסגרת ראיות התביעה לעונש, הן מטעם טכני - מאחר שמדובר בגזר דין שאינו של בית משפט בישראל, והן מטעם מהותי - מאחר שניתן בשנת 2009 וחלה עליו התיישנות.

באשר לעתירת המאשימה להפעלת המאסר המותנה בן 10 חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם - ב"כ הנאשם ציין כי המאסר המותנה הזה נקבע בגזר הדין שהטיל על הנאשם שני מאסרים מותנים, האחד ל-3 חודשים והשני ל-10 חודשים. המאסר המותנה בן 3 חודשים כבר הופעל בהליך אחר. מאחר שפיצול מאסרים מותנים נועד על מנת להקל עם הנאשם ולא להחמיר עמו, על בית המשפט להתייחס למאסר על תנאי זה כאילו מדובר בתנאי של 7 חודשים בלבד.

הנאשם בדבריו האחרונים טרם גזר הדין מסר כי במהלך המעצר הוא השתנה והתנהגותו בבית המעצר טובה. כמו כן, הנאשם מסר כי הוא מתנצל ומצטער על מעשיו וביקש שתינתן לו הזדמנות.

דין והכרעה

הנאשם שהה בישראל שלא כדין וללא שהחזיק באישור כניסה או שהייה בישראל, גנב רכב בצוותא חדא עם אחר ונהג בו ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח המכסה נהיגה זו. כאשר הנאשם הבחין בניידת משטרה, הוא האיץ את מהירות נסיעתו, ובהמשך הנסיעה, התנגש בעוצמה במעקה בטיחות ובעמוד תאורה והתהפך עם הרכב. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים רבים - בזכות הקניין והרכוש של המתלונן ושל הציבור בכללותו, בשלום וביטחון הציבור, לרבות שלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך, זכות המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, שלטון החוק והסדר הציבורי.

נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מצביעות על פגיעה משמעותית וממשית בערכים החברתיים המוגנים הללו, כשמידת הפגיעה היא בינונית.

מעשיו של הנאשם הם בעלי מאפייני חומרה רבים, לרבות כניסתו לישראל ללא היתר, מבלי שעבר את המסננת הביטחונית ושלא לצרכי עבודה וניצל את כניסתו לישראל לשם גניבת הרכב בצוותא עם אחר. העובדה שהנאשם והאחר הצליחו תוך חמש דקות בלבד לפרק את הפלסטיקה באזור כפתורי ההתנעה ואת תא הכפפות של הרכב ולהניע את הרכב, מלמדת על מיומנותם הרבה. כמו כן, יש לייחס חומרה לנהיגת הנאשם ברכב הגנוב בכביש ראשי, מבלי שהחזיק רישיון נהיגה ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה, ובנהיגה פוחזת אשר סיכנה את השוטרים ואת ציבור משתמשי הדרך.

מעשיו של הנאשם מלמדים על זלזול בחוק וברשויות האכיפה, ואדישותו לאפשרות פגיעה באחרים וברכושם. אין חולק כי לנאשם הייתה שליטה מלאה על מעשיו, וכי היה יכול לחדול מביצוע העבירות בכל שלב ושלב.

פוטנציאל הנזק הכרוך במעשיו של הנאשם התממש במקרה דנן, שכן לאחר שנהג כל הדרך מהעיר ראשון לציון שם גנב את הרכב ועד צומת בית דגן, שם הוא הבחין בניידת משטרה, המשיך בנסיעה מהירה מרחק של כמה מאות מטרים כדי להימלט מפני המשטרה, אז התהפך עם הרכב וגרם לנזק רב לרכב, הכולל ניפוץ חלונות ושמשות, פגיעה משמעותית בחזית הרכב ופגיעות פח בהיקף הרכב, והכל מבלי שהיה לנהיגה זו כיסוי ביטוחי. כמו כן, הנאשם עצמו נחבל כתוצאה מהתהפכות הרכב ונזקק לטיפול רפואי, הובא לחדר מיון שם שהה מספר שעות וקיבל טיפול (ת/29). למרבה המזל, הרכב פגע בעמוד תאורה ומעקה בטיחות וכך נבלמה נסיעתו, ולא נפגע רכב אחר או אדם אחר.

בפסיקת בתי המשפט נקבע כי עבירות רכוש הקשורות בכלי רכב הן עבירות חמורות, וכי הן הפכו לתופעה רווחת ביותר. עוד נקבע כי פגיעתן של עבירות אלו בציבור, ברכושו ובתחושת הביטחון האישית והכלכלית שלו היא קשה, ולשם מאבק בהן נדרשת הקצאת משאבים רבים על ידי רשויות האכיפה. מכל הטעמים הללו גם יחד נקבע כי ראוי להטיל בגין עבירות אלו ענישה משמעותית ומרתיעה, ובמקרים הכוללים גם נהיגה פוזת ברכב המסכנת את הציבור, מורה פסיקת בית המשפט העליון אף להחמיר עוד יותר את הענישה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם עיינתי בפסיקה שניתנה בעת האחרונה, אליה הפנתה ב"כ המאשימה: ת"פ (שלום-ראשל"צ) 46463-05-23 מדינת ישראל נ' חרפוש (18.2.2024) ופסק הדין שניתן על ידי בית המשפט המחוזי בערעור שהגיש הנאשם - עפ"ג (מחוזי-מרכז) 3730-04-24 חרפוש נ' מדינת ישראל (3.6.2024) (להלן: "עניין חרפוש"); ת"פ (שלום-כ"ס) 43098-04-23 מדינת ישראל נ' זיאת (7.9.2023); ת"פ (שלום-רמלה) 12564-02-23 מדינת ישראל נ' סעיד (18.6.2023); ת"פ (שלום-רמלה) 4606-02-23 מדינת ישראל נ' אלבטאט (27.4.2024); ת"פ (שלום-כ"ס) 12664-02-23 מדינת ישראל נ' אלאטרש (14.9.2023) וכן ת"פ (שלום-רמלה) 55712-12-22 מדינת ישראל נ' אלסודי (4.7.2023).

כן עיינתי בפסיקה נוספת, לדוגמה: ת"פ (שלום-נת') 53441-02-24 מדינת ישראל נ' סרוגי (17.6.2024) ו-ת"פ (שלום-נת') 34743-04-22 מדינת ישראל נ' אבו גלוס (30.10.2022), וכן בפסיקה הרבה הנזכרת בכל גזרי הדין הנ"ל.

ברור כי כל מקרה ומקרה שונה במידת מה בנסיבותיו, בעבירות שבהן הורשעו הנאשמים ובנסיבותיהם האישיות, אך מהפסיקה הנוהגת ניתן ללמוד באופן ברור כי במקרים דומים מוטלים עונשים הכוללים בחובם מאסרים בפועל ועל תנאי לתקופות משמעותיות, לצד רכיבי ענישה כלכלית. ב"כ הנאשם לא הגיש פסיקה התומכת בטענתו באשר למתחם העונש ההולם, והתמקד בטיעונו בעריכת אבחנה בין המקרה דנן לבין מקרה שנדון בעניין חרפוש. באותו מקרה הורשע הנאשם לאחר שמיעת מלוא הוכחות בעבירות של שהייה בלתי חוקית, פריצה לרכב בצוותא, היזק לרכוש במזיד בצוותא, גניבת רכב בצוותא, הפרעה לשוטר, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון רכב ונהיגה פוזת. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18 ל-34 חודשים. לחובת הנאשם היו חמש הרשעות קודמות. על הנאשם נגזרו 32 חודשי מאסר וכן הופעלו שלושה מאסרים על תנאי, כך שסך הכול הושתו עליו 40 חודשי מאסר.

בפסק דין שניתן בערעור שהוגש על ידי הנאשם, נקבע כי לא נמצאה כל שגגה בגזר הדין, אך בית המשפט המחוזי מצא לנכון בהסכמת הצדדים להפעיל את שלושת המאסרים המותנים שהוטלו באותו גזר דין בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 38 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שבעניין חרפוש הנאשם גנב נגרר ועליו טרקטורון, ולכך שהמרדף המשטרתי היה ארוך יותר מאשר במקרה דנן. ב"כ הנאשם טען כי נהיגה ברכב עם נגרר במהלך מרדף, מסוכנת יותר מאשר נהיגה ברכב, וכמו כן, הנאשם שם הורשע גם בעבירה של פריצה לרכב בצוותא, ולכן לטענתו מתחם הענישה צריך להיות נמוך מזה שנקבע בעניין חרפוש.

עוד טען ב"כ הנאשם כי בית המשפט בעניין חרפוש מיקם את הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה, מאחר שארבע מתוך חמש הרשעותיו היו בעבירות ביטחוניות ובגינן הוא ריצה מאסרים לתקופות משמעותיות, ואין כך פני הדברים בעניינו של הנאשם דנן.

אשר לטענות ב"כ הנאשם, אכן בעניין חרפוש התנהל מרדף משטרתי אחרי הנאשם לזמן ארוך יותר במידת מה מאשר בעניינו, כשהנאשם נהג ברכב אליו חיבר את הנגרר והטרקטורון הגנוב, ותוך שנהג בעקלתון כדי להימלט מפני המשטרה. מעבר לכך, הנאשם בעניין חרפוש נטש את הרכב והתנהל אחריו גם מרדף רגלי קצר עד שנתפס. עם זאת, בשונה מעניינו, בעניין חרפוש כתוצאה מהנהיגה הפוחזת לא נגרם נזק לרכב.

אשר לעברו הפלילי של הנאשם בעניין חרפוש, אף כי נדון ארבע פעמים בבית משפט צבאי בגין עבירות ביטחוניות, הרי ששתיים מהן לא היו ברף גבוה, כפי שניתן ללמוד מחומרת הענישה שהוטלה עליו שם. אשר לעברו הפלילי והביטחוני של הנאשם שלפני, אתיחס במסגרת הדיון בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

כמו כן, בפסיקה נקבע כי מאחר שמדובר בעבירות שבוצעו ממניע כלכלי והגורמות לנזק, יש להטיל ענישה הכוללת בחובה רכיב כספי של קנס וכן פיצוי לנפגעי העבירות, וכן מוטלים עונשי פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

לאור עקרון ההלימה, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות במקרה שלפניי נע החל מ-16 חודשי מאסר בפועל ועד 32 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.

לא הועלתה כל טענה על ידי מי מהצדדים ולא מצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרה או לקולה, ועל כן, יש לפנות לבחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם לצורך קביעת מיקום עונשו בתוך מתחם הענישה.

הנאשם בן 33, ולא ידוע לבית המשפט מהו מצבו האישי, המשפחתי או הכלכלי, שכן לא נטען דבר בעניין זה על ידי מי מהצדדים במסגרת טיעוניהם לעונש.

עברו הפלילי של הנאשם כולל 10 הרשעות קודמות, אותן אפרט להלן:-

הרשעה ראשונה - משנת 2009 בבית משפט צבאי שומרון בגין עבירות של החזקת כלי ירייה, איסור מסחר בכלי ירייה, מתן שירות להתאגדות בלתי חוקית ונשיאת סכין. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס.

הרשעה שניה - משנת 2012 בבית המשפט המחוזי בנצרת, בגין עבירות של שוד מזויין/ בחבורה/ באלמות וכניסה לישראל שלא כדין. על הנאשם נגזרו 30 חודשי מאסר, מאסר מותנה ופיצוי.

הרשעה שלישית - משנת 2014 בבית משפט השלום בחיפה, בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על הנאשם נגזרו 3 חודשי מאסר ומאסר מותנה.

הרשעה רביעית - משנת 2017 בבית השלום בעכו, בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט הורה על הארכת המאסר המותנה בן 5 חודשים שהוטל על הנאשם בגין הרשעתו השלישית למשך שנתיים נוספות.

הרשעה חמישית - משנת 2017 בבית משפט השלום בחדרה, בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על הנאשם נגזר חודש מאסר, הופעל עונש המאסר על תנאי שהוטל עליו בהרשעתו הרביעית, סה"כ 6 חודשי מאסר, וכן הוטל מאסר מותנה.

הרשעה שישית - משנת 2019 בבית משפט צבאי שומרון, בגין עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפקרת פצוע לאחר פגיעה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה בשכרות. על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר, שני מאסרים מותנים וקנס.

הרשעה שביעית - משנת 2020 בבית משפט השלום בעכו, בגין 4 עבירות של סיוע להתפרצות למגורים, 4 עבירות של סיוע לגניבה ועבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר, מאסרים מותנים, הופעל מאסר מותנה בן 3 חודשים שהוטל על הנאשם בהרשעתו החמישית בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ הוטלו על הנאשם 17 חודשי מאסר וכן מאסר מותנה ופיצוי.

הרשעה שמינית - משנת 2022 בבית משפט השלום בחדרה, בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על הנאשם נגזר מאסר בפועל לתקופה של חודש, הופעל במצטבר מאסר מותנה בן 3 חודשים מהרשעתו השביעית, כך שסה"כ נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה.

הרשעה תשיעית - משנת 2022 בבית משפט השלום בכפר סבא, בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על הנאשם נגזר מאסר בפועל בן 5 חודשים, הופעל במצטבר מאסר מותנה בן חודשיים שהוטל על הנאשם בגין הרשעתו השביעית, סה"כ 7 חודשי מאסר, וכן הוטלו מאסרים מותנים.

הרשעה עשירית - משנת 2023 בבית משפט השלום בבאר שבע בגין עבירת איומים. נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס.

מעברו הפלילי של הנאשם ניתן ללמוד כי ביצע את העבירות בכל רחבי הארץ.

מתוך עשר הרשעותיו של הנאשם הוא בעל שתי הרשעות מבית המשפט הצבאי. יש לדחות את טענות ב"כ הנאשם בנוגע להגשת העתקי שני גזרי הדין של בית המשפט הצבאי על ידי המאשימה, מהטעמים שלהלן -

יש לדחות את טענת ב"כ הנאשם לפיה יש להגיש גזר דין של בית משפט צבאי באותה הפרוצדורה בה מוגשים גזרי-דין הניתנים על-ידי בתי-משפט הפועלים לפי דין זר. סעיף 9 לחוק המידע הפלילי ותקנת השבים, התשע"ט-2019 קובע כי המשטרה רשאית לכלול במרשם הפלילי את הפרטים של הליך פלילי שהתנהל לפני בית משפט צבאי בעבירות לפי הדין החל באזור. בית המשפט הצבאי פועל מכוח צווים שניתנו בדין הישראלי ואינו בית-משפט של מדינה זרה. טענת ב"כ הנאשם לפיה בית המשפט הצבאי פועל מכוח "דיני הכיבוש" אין מקומה להיטען בהליך שלפניו. אשר לטענה בדבר התיישנות העבירות בהליך הפלילי שנדון על ידי בית המשפט הצבאי בשנת 2009, לפי המרשם הפלילי של הנאשם, נכון למועד הגשתו, כלל עבירותיו של הנאשם יתיישנו בשנת 2030 ויימחקו בשנת 2037. בתשעה מתוך עשרת ההליכים הפליליים שהתנהלו נגד הנאשם, הוטלו עליו מאסרים בפועל, החל ממספר חודשי מאסר ועד ל-30 חודשי מאסר.

המאסרים שריצה הנאשם והמאסרים המותנים שהוטלו עליו לא הרתיעוהו, וזאת ניתן להסיק מכך שהוא שב וביצע עבירות למרות הסנקציות שהופעלו נגדו, כשבארבעה גזרי דין אף הופעלו מאסרים מותנים שהיו תלויים ועומדים נגדו ובגזר דין אחד הוארך המאסר המותנה. עוד ניתן ללמוד מהרישום הפלילי של הנאשם כי לאורך השנים רצף עבירותיו לא פסק ואף התגבר. רק בארבע השנים האחרונות נגזר דינו של הנאשם ארבע פעמים, וההליך הפלילי שלפניו הוא ההליך החמישי המתנהל בעניינו בתקופה זו.

את כל העבירות שעליהן עמד הנאשם לדין בארבע השנים האחרונות הוא ביצע למרות ששהה בתוך אותה תקופה במאסר בן 32 חודשים במצטבר. ביום 7.5.2023 שוחרר הנאשם ממאסרו האחרון, מאסר שנגזר עליו בגין הרשעתו העשירית, ובחלוף חודשיים בלבד, ביצע את העבירות בתיק שלפניו. לא זו אף זו, הנאשם ביצע את העבירות עת היו תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים - האחד, למשך חודש ימים בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין שהוטל עליו במסגרת הרשעתו התשיעית, והשני, למשך 10 חודשים בגין עבירות רכוש מסוג פשע שהוטל עליו במסגרת הרשעתו השביעית. לאורך ההליך המשפטי החליף הנאשם שלוש פעמים את עורכי הדין שייצגו אותו, לרבות במהלך שמיעת ההוכחות, ומטעם זה התיק נקבע ארבע פעמים לשמיעת ההוכחות, ובית המשפט נאלץ לדחות את הדיונים שוב ושוב. בסופו של יום, לאחר פרשת התביעה ובטרם שמיעת פרשת ההגנה, הצדדים הגיעו להסכמה בדבר תיקון כתב האישום, הנאשם חזר בו מכפירתו, לקח אחריות על מעשיו, הודה והורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. לאור כל האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם באמצע השליש העליון של מתחם הענישה, ולהפעיל את המאסרים המותנים בחופף ובמצטבר למאסר בפועל וכן להטיל ענישה משמעותית הצופה פני עתיד.

מדו"ח מסכם חקירת מז"פ והצילומים שצורפו (ת/22), עולה כי פרט לנזקים שנגרמו לרכב לצורך גניבתו, נגרמו לרכב גם נזקים משמעותיים כתוצאה מהתאונה. בחוו"ד שמאי נקבע כי הרכב אינו בר שיקום (היינו, "אובדן גמור") (ת/30). ראוי כי המתלונן יקבל פיצוי בגין הנזקים שנגרמו לרכבו וכן כי יוטל על הנאשם קנס מאחר שביצע את העבירות ממניע כלכלי.

אשר על כן, אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 28 חודשי מאסר בפועל.
 - ב. יופעל המאסר המותנה בן חודש שהוטל על נאשם בגזר הדין מיום 24.11.2022 ב-ת"פ 32103-11-22 של בית משפט השלום בכפר סבא.
 - ג. יופעל המאסר המותנה בן 10 חודשים שהוטל על הנאשם בגזר הדין מיום 8.10.2020 ב-ת"פ 37151-01-20 של בית משפט השלום בעכו.
 - המאסרים על תנאי יופעלו במצטבר זה לזה ובחופף ובמצטבר לעונש המאסר בפועל. סה"כ ירצה הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו 9.7.2023.
 - ד. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
 - ה. מאסר מותנה למשך 5 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון ו/או נהיגה פוחזת של רכב למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
 - ו. מאסר מותנה למשך חודשיים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
 - ז. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 24 חודשים מיום שחרורו ממאסר.
 - נרשמה הצהרת הנאשם כי אין ברשותו רישיון נהיגה, ולפיכך תמנה פסילת הרישיון מיום שחרורו ממאסר, ללא צורך בהפקדת הרישיון.
 - ח. פסילה על תנאי למשך 12 חודשים, והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור הנאשם כל עבירה לפי סימן ה'1 לפרק י"א לחוק העונשין או נהיגה פוחזת של רכב או נהיגה ללא רישיון נהיגה או עבירה של נהיגה ללא ביטוח או נהיגה בזמן פסילה.
 - ט. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.11.2024.
 - י. פיצוי למתלונן, מר אריק זמיינטיס, עת/1, בסך 5,000 ₪, שישולם עד ליום 1.10.2024.
- תוך 30 ימים מהיום תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט את פרטיו של המתלונן הנדרשים לצורך ביצוע התשלום. ניתן צו כללי למוצגים.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים.
- ניתן היום, י' תמוז תשפ"ד, 16 יולי 2024, במעמד הצדדים.